

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] felperes – az alkotmányjogi panasz eljárásban indítványozó – a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 9.P.XVIII.20491/2017/39. sz. ítéletét megváltoztató, a Fővárosi Törvényszék 44.Pf.634920/2018/4. sorszámu ítéletével szemben benyújtott **alkotmányjogi panaszom iránti eljárásban az alábbiakkal egészítem ki panaszomat**. Kérem továbbra is annak megállapítását, hogy a fenti ítélet az Alaptörvényben biztosított jogaimat, ezen ítéletek alaptörvényellenesek. Kérem a Fővárosi Törvényszék 44.Pf.634920/2018/4. sorszámu ítéletének megsemmisítését.

A Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét továbbra is az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. § -ra – és az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjára alapozom.

Az ítélet Magyarország Alaptörvényének következő rendelkezéseit sérti :

- sérült a VI. cikk (1) bekezdése, mely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák,
- sérült a XXIV) cikk (2) bekezdése, mely szerint (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Indokaim – kiegészítve – a következők.

I. A tisztességes eljárás sérelme

Az elsőfokú bíróság érdemben és kimerítően bírálta el kereseti kérelmemet, amely egyrészt az ügyben érintett kazán leszerelésével kapcsolatos birtokvédelmi igényből állt, másrészt viszont tartalmazta azt az igényemet is, hogy a bíróság állapítsa meg a birtoksértést az ingatlanok elszállítása és egyáltalán az alperesnek az ingatlanba való bejövetele miatt. Tény, hogy azt nyilatkoztam az eljárás során, hogy az egyes berendezési tárgyak visszaszállítására már nem tartok igényt, mivel az elhunyt szomszédasszony hagyatékát használatra megkaptuk, ezért szükségtelenné vált, de maga a birtokvédelmi keresetem változatlan maradt. Ehhez képest a másodfokú ítélet nem bírálta el az utóbbi kérelmeimet, mert érthetetlen okból úgy vélte, hogy azokat visszavontam.

A fentiek álláspontom szerint az Alaptörvény XXIV) cikk (2) bekezdésének sérelmével jártak, hiszen az igényem elbírálatlan maradt, jogvédelmet nem kaptam. Ezt támasztja alá a IV/2030/2017. sz. AB határozat is, melynek indokolása értelmében „a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező bírósághoz fordulás joga nem egyszerűen azt jelenti, hogy valaki kérelemmel fordulhat a bírósághoz, és ezzel megindíthatja a bírósági eljárást, ha valamely joga vagy kötelezettsége vitássá válik, hanem hogy a jogvitát a bíróság érdemben bírálja el, és arról érdemben, végrehajtható határozatával, végérvényesen döntsön {3124/2015. (VII. 9.) AB határozat, Indokolás [35]}. A 36/2014. (XII. 18.) AB határozat ezzel összefüggésben visszautalt az 59/1993. (XI. 29.) AB határozatra is, miszerint „[a] bírósághoz való fordulás alapvető joga nemcsak a beadványok előterjesztésének jogára szorítkozik, hanem a bírósági eljárásban a fél pozícióját biztosítja a személyeknek. A személyek alanyai, alakítói és nem tárgyai, »elszenvedői« a bírósági eljárásnak. Alkotmányban biztosított joguk van arra, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogaikat és kötelességeiket elbírálja (s ne csak az ezeket tartalmazó beadványról mondjon véleményt), és arra is, hogy lehetőséget kapjanak a bírósági döntés alapjául szolgáló tényállással és jogi kérdésekkel kapcsolatban nyilatkozataik megtételére.” {36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [92]}. [19] A bírósághoz fordulás jogából következően tehát a bíróságok a kereseti kérelem valamennyi elemének érdemi megvizsgálására (a kereseti kérelem kimerítésére) kötelesek. A kereseti kérelem kimerítésének kötelezettsége azt a követelményt támasztja a bírói döntéssel szemben, hogy a bíróságok érdemi vizsgálat

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1859-3/2018
Érkezett:	2019 M Á R C 2 6.
Pertárgy:	Kereset
Kérelmező:	[REDACTED]
Kérelmező képviselője:	[REDACTED]

eredményeként az ítélet rendelkező részében rendelkezzenek a kereset, illetőleg viszontkereset valamennyi eleméről.”

Jelen esetben éppen ez történt, vagyis az eljáró bíróság a kérelmemet nem bírálta el.

II. A magánlakáshoz való jog védelme

A másodfokú ítélet annak ellenére jelenti ki, hogy az alperes jogszerűen jött be a korábbi közös lakásba, hogy a lakásban életvitelszerűen huzamosabb ideje én laktam a gyermekünkkel, onnan az alperes a 2014. december 1-i megállapodás alapján költözött el. Az alperesi ingatlanhasználatnak korlátját képezi az én kizárólagos használati jogomat megalapozó 2014. december 1-i megállapodás, amelyben alperes hozzájárult, hogy zárat cseréljek és a bontóper befejezéséig kizárólagosan én használjam azt közös gyermekünkkel, és oda alperes csak előzetes megbeszélés alapján mehet be. Ezen, házastársak alakszerűséghez nem kötött megállapodásnak van elsődleges jelentősége. A megállapodás kizárólagos lakáshasználatot és birtoklást biztosít részemre, és egyértelmű rendelkezést tartalmaz az alperes részére arról, hogy csak előzetes egyeztetés alapján léphet be a tulajdonát képező ingatlanba. Minden előzetes megbeszélés nélkül a megállapodásunk ellenére, távollétünk alatt, alperes SMS-ben tájékoztatott arról, hogy 2016 július 21-én az otthonunkban tartózkodik, ezért kérelmeztem a birtoksértés megállapítását. Az alperes korábbi bántalmazó magatartása miatt vele egy fedél alatt lakni nem tudok és az is rendkívül megterhelő, ha azzal kell számolnom, hogy a lakásba bármikor bejöhet. A bírói gyakorlatban kidolgozott elvekkel szöges ellentétben pusztán az alperes tulajdoni hányadára alapította az ítéletét a másodfokú bíróság, amely így sérti az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében foglalt magánlakáshoz fűződő jogot.

2016 augusztusában alperes a házhasználatot ellehetetlenítette, amikor hazatérésemkor végre bejárást biztosított részemre, már nem volt kazán a házban. Jelen per másodfokú döntése alapján alperes bármikor bemehet az otthonunkba a kizárólagos használatom ellenére és bármit elszállíthat onnan, hiszen nem volt vagyoni megosztás közöttünk. A kazán megjavítása több százezer forint, a kémény engedélyeztetése úgyszintén tetemes összegbe kerül, kérdésem, hogy közös kisfiunkkal még hány évig kell hidegben, egy vaskályha fűtésével léteznünk az otthonunkban, hiszen nem áll módomban szinte egymillió forintot beruházni a fűtési berendezésben, ameddig alperes bármikor bejöhet a házba a megállapodás ellenére és erre külön felhatalmazza a másodfokú bíróság?

Ahogy a 2/2007. (I. 24.) AB határozat is megfogalmazta, a magánlakás sérthetetlenségéhez való jog az emberi méltósághoz való jog meghatározott szempontú konkretizálása. Ennek a térbeli szférának a védelme éppen azért nem relativizálható, mert az alapjogi védelem - az emberi méltósághoz való jogból következően - nem önmagában a helyszínt, hanem az embert védi.

Jelen esetben ezt a védelmet a jogerős ítélet nem nyújtja, így engem megfoszt attól, hogy háborítatlanul élvezhessem a lakásom használatát, ami álláspontom szerint alaptörvény-ellenes.

Budapest, 2019. 03. 18.

Tisztelettel